

[Finansministeren.]

de muligheder, den indebærer. Men det afgørende er vel i og for sig ikke, hvad en enkelt nationaløkonom ud fra sin personlige opfattelse mener om situationen. Hvis vi skal søge at udbygge orienteringen af erhvervsorganisationerne og offentligheden, tror jeg snarere, vi bør overveje at lægge hovedvægten på et forum, hvor erhvervsorganisationernes repræsentanter kan mødes med sagkyndige og drøfte deres egne og regeringens vurderinger og derefter orientere offentligheden om disse overvejelser.

Denne tanke om en forsamling, som kan give råd og fremkomme med synspunkter og selv modtage orientering, falder jo også godt i tråd med indstillingen fra samordningsudvalgets formandskab. En sådan forsamling med repræsentanter fra erhvervslivet — vel noget i retning af det af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard foreslåede — kunne navnlig få til opgave at drøfte den økonomiske situation på basis af den vurdering, som gives af regeringen i den økonomiske årsoversigt eller andre oversigter, og offentliggøre sine kommentarer dertil.

Hvis der skulle være tilslutning til at oprette et sådant organ, er der en række andre problemer, som vi kunne tage op til behandling samtidig, opgaver, som det vil være praktisk at henlægge til et sådant organ. Jeg tænker hermed dels på den økonomiske forskning i øvrigt, dels på ønsket om en forbedring af den økonomiske statistik, problemer, som jo også er rejst i rapporten fra samordningsudvalgets formandskab.

Sammenligner man det svenske konjunkturinstituts og det hollandske planlægningsbureaus virksomhed med, hvad der laves f. eks. i Norge, England og Danmark, tror jeg, den mest betydende forskel består i, at de svenske og hollandske institutter i højere grad også giver sig af med struktur- og langtidspolproblemer. For Hollands vedkommende ligger det antagelig i, at man dér har et stort mandskab — over 100 ansatte — som ikke i samme grad som i Norge, England og Danmark også er beskæftiget med de løbende problemer vedrørende den økonomiske administration.

Jeg deler den opfattelse, at det må være en opgave at styrke denne del af forsk-

ningsarbejdet herhjemme, og det er et problem, vi må have for øje ved behandlingen af det foreliggende lovforslag. Den økonomiske forskning her i landet foregår i dag dels ved læreanstalterne, dels for private institutioners regning, dels i et vist omfang i administrationen. Det kan naturligvis principielt ikke være rigtigt at lægge nogen bånd på denne forskningsvirksomhed; men det kunne måske være værdifuldt at sikre en nærmere kontakt mellem den forskning, som udøves ved læreanstalterne og i andre offentlige institutioner for derigennem at undgå dobbeltarbejde eller eventuelt formidle samarbejde mellem forskere, som arbejder med nært beslægtede forskningsemner. Det kunne også have betydning, om private institutioner, som agter at iværksætte økonomisk-statistiske undersøgelser, kunne indhente råd med hensyn til opgavernes udformning og tilrettelæggelse hos et organ, som har løbende kontakt med den økonomiske forskning her i landet. Endelig trænger vi måske til et organ, som kan være initiativtager med hensyn til iværksættelse og udformning af økonomiske undersøgelser, som ikke tages op andre steder, og som kan afgive indstilling om bevilling af de nødvendige midler til opgavernes gennemførelse.

En forbedring og udbygning af den økonomiske statistik på forskellige områder kan næppe opnås, uden at erhvervenes medvirken ved indsamlingen af materialet udvides. Såfremt man kunne samle erhvervslivets repræsentanter til orientering om værdien af at indsamle materiale og drøfte undersøgelsesernes udformning med dem, ville man antagelig derigennem kunne støtte det statistiske departements arbejde væsentligt.

Jeg fremdrager dette problem i denne forbindelse, fordi jeg tror, at det har en nøje sammenhæng både med den løbende konjunkturforskning og med udforskningen af struktur- og langtidspolproblemerne. Den økonomiske statistik bør netop i høj grad tilrettelægges efter, hvad der tjener disse formål.

Som jeg ser det, ligger her altså en række nært forbundne opgaver, som der kan være grund til at tage op til samlet drøftelse i det udvalg, som vel bliver nedsat til behandling af lovforslaget.